

№ 17/1967-68.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 17/1967-68 med anledning av landstingsman Alarik Häggblom m.fl:s lagmotion med förslag till landskapslag om ändring av landstingsordningen för landskapet Åland (Motion 2/1968).

Med anledning av ovannämnda lagmotion, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet, som i ärendet hört Landstingets Talman, vördsamt anföra följande:

Såvitt utskottet har kunnat utröna, har den nuvarande lydelsen av 48 § 3 mom. tillkommit såsom ett fastställande av den praxis, som åtminstone i slutet av 1930-talet hade utbildats inom Landstinget (lagutskottets bet. N:o 10/1941). Det synes dock utskottet föreligga starka skäl för att överväga en ändring av stadgandet så, att stora utskottet vid återremiss av lagförslag finge vidtaga sådana ändringar i Landstingets beslut, att lagförslaget skulle få den likformighet och konsekvens, som av rent tekniska skäl kan gå förlorad under behandlingen i Landstinget. Detta är också syftet med motionärernas förslag.

En jämförelse med motsvarande stadgande i gällande riksdagsordning (66 §) ger vid handen, att detta är möjligt för riksdagens stora utskott; stadgandet har dock en från motionärernas förslag avvikande lydelse: " ---stora utskottet, på vilket det ankommer att förorda förslaget med eller utan ändringar." Motionärernas tillägg "vilka omedelbart ansluta sig till de stadganden som i andra behandlingen icke blivit antagna enligt stora utskottets förslag." återfinnes sålunda icke i riksdagsordningen. Tillägget avser tydligen att uttryckligen begränsa stora utskottets handlingsfrihet i samband med återremissen. Det kan dock ifrågasättas, om icke detta tillägg också kan leda till svåra tolkningsfrågor, i synnerhet som återremissen i sig icke kan anses innefatta annat uppdrag än att stora utskottet skall yttra sig om Landstingets avvikande beslut och sålunda andra ändringar än de därav föranledda eller ett vidblivande av stora utskottets tidigare ståndpunkt icke kan ifrågakomma. Införande av ytterligare en bestämning i detta fall ställer lagtolkaren inför svårigheten att avgöra, vad därmed härutöver kan avses.

Utskottet skulle på grund härav i detta skede vara böjt för att förorda den i riksdagsordningen ingående lydelsen, i synnerhet som därmed också den fördelen kunde vinnas, att i riksdagen vedertagna tolkningar kunde tjäna till förebild. Då likväl motionärernas lagförslag är av stor betydelse för arbetsformerna inom Landstinget, har utskottet stannat för att föreslå, att Landstinget icke på grund av motionen skulle

-2-

skrida till lagstiftningsåtgärd innan ärendet ytterligare underkastats beredning i landskapsstyrelsen. Härvid kunde jämväl praxis i riksdagen närmare undersökas.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå,
att Landstinget måtte förkasta lagförslaget,
samt

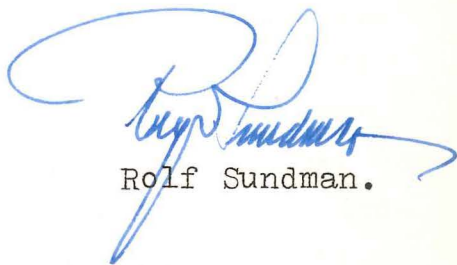
att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen om förslag till ändring av 48 § 3 mom. landstingsordningen i ovannämnt avseende.

Mariehamn, den 15 mars 1968.

På lagutskottets vägnar:

Nils Dahlman.

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Dahlman, viceordföranden Persson, ledamöterna Bertel Boman och Östling samt suppleanten Wilén.